

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

29 MAART 1990

BELEIDSBRIEF

Buitenlands cultureel beleid

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden
uitgebracht door mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens**

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden heeft op 20 februari jongstleden bovenstaande beleidsbrief, ingediend door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, besproken.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer E. Bockstal.

Vaste leden : de heer E. Bockstal, mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, de heren A. Steverlynck, H. Suykerbuyk, R. Uyttendaele, H. Van Wambeke ;

de heer J. De Bremaeker, mevrouw M. De Meyer, de heren P. Matthys, D. Van der Maelen ;

de heren A. Kempinaire, M. Mahieu, G. Sprockeels;

de heren W. Luyten, P. Van Grembergen.

Plaatsvervangers :

de heren Jos Bosmans, A. Bourgeois, F. Cauwenberghs, L. Kelchtermans, C. Moors, G. Verhaegen ;

de heren E. Baldewijns, E. Derycke, mevrouw O. Lefebver, de heer J. Van der Sande ;

de heren R. Daems, M. Decoster, H. De Croo ;

de heren H. Candries, J. Caudron.

Zie :

298 (1989-1990)

— Nr. 1 : Beleidsbrief

1. Inleidende uiteenzetting van de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur

De Gemeenschapsminister verwijst naar de volledige tekst van de door hem op 25 januari 1990 ingediende beleidsbrief. In deze brief worden een aantal oriëntaties gegeven conform de Regeringsverklaring.

Vervolgens maakt de Gemeenschapsminister een aantal opmerkingen : hij benadrukt voor een kleine cultuurgemeenschap als Vlaanderen het belang van de bevestiging van de eigen identiteit en de uitstraling ervan naar buiten. Een verenigd Europa vanaf 1993 moet niet leiden tot een uniforme Europese eenheidscultuur maar tot een aantrekkelijke mozaïek van een rijke culturele verscheidenheid, die thans bestaat.

De Gemeenschapsminister citeert in dat verband een tekst van Denis de Rougemont met betrekking tot de Zwitserse federatie : „lis s'unissaient pour rester différents”.

De Vlaamse cultuur is te beschouwen als een enorme troef. De Gemeenschapsminister vestigt de aandacht op de overlevingskracht van de Vlaamse cultuur door de eeuwen heen. Cultuur is ook het beste visitekaartje, niet alleen de vroegere kunst, maar ook de hedendaagse kunst wordt zeer gewaardeerd in het buitenland. Hij citeert in dat verband de recente successen van de Vlaamse dansgezelschappen zoals Wim Vandekeybus, Anna Teresa De Keersmaeker (ROSAS) en Jan Fabre.

In Salzburg wordt G. Mortier gevraagd voor de Salzburger Festspiele en Jan Hoet heeft thans de leiding gekregen voor de „Documenta” van Kassel.

Wat de middelen betreft verwijst de Gemeenschapsminister naar het overzicht op blz. 3 van de beleidsbrief.

Met betrekking tot de beleidsprioriteiten is het evident dat, inzake Buitenlands cultureel beleid, Nederland onze voorrechte partner is.

De Gemeenschapsminister verwijst hiertoe naar het belangrijke beleidsinstrument van de Nederlandse Taalunie (zie punt 4.1. van de nota). Buiten wat aldaar wordt gesteld in verband met de Taalunie en het in bijlage verstrekte „Meerjarenperspectief van het Comité voor Ministers van de Nederlandse Taalunie”, wijst de Gemeenschapsminister op de mogelijkheid van de geïntegreerde beleidsvoering en een versterking van de samenwerking op velerlei vlakken buiten het strikte domein van de „taal en letteren”.

Hij stipt aan dat na de vlotte werking met de Nederlandse Ministers Deetman en Brinkman er nu enige moeilijkheden zijn met de Ministers van het nieuwe kabinet. Er zijn, zelfs qua vergaderagenda, enige remmende signalen merkbaar vanuit Nederland.

Zo is de beslissing om de „Stichting voor vertalingen” te integreren binnen de Taalunie, nog steeds niet uitgevoerd omwille van administratieve vertragingen.

Daarom is de subsidiëring vanuit de Vlaamse Gemeenschap (1/3, de overige 2/3 worden door Nederland voorzien) van de stichting voorlopig stopgezet en overweegt de Gemeenschapsminister nu zelf vertaalinitiatieven te subsidiëren los van de Stichting. Dit is natuurlijk geen goede gang van zaken, eerder een omgekeerde wijze van werken, aldus de Gemeenschapsminister, en hopelijk komt daarin spoedig verandering.

Ook op het Europese forum dient meer te worden samengewerkt met Nederland. Zoveel mogelijk moet naar gemeenschappelijke standpuntenbepaling toe worden gewerkt, vooral in de voorbereiding van Ministerraden. In EG-verband is het moeilijk daar het Verdrag geen culturele componenten heeft. Alle beslissingen in de cultuursector worden in de EG vanuit economisch standpunt gezien. Het zou dus nuttig zijn een soort culturele bij-akte of cultuur-paragraaf te voorzien in de EG-verdragen (motie Beinema — zie bijlage II).

Uiteraard dient de uitwerking van het Belgisch-Nederlands Cultureel akkoord — qua beleidsvoering — te worden geïntegreerd in die van het Taalunieverdrag.

Wat punt 4.2. betreft, de aanwending van het Fonds voor Internationale Culturele Betrekkingen, stipt de Gemeenschapsminister aan dat er met een bedrag van circa 120 miljoen frank relatief weinig beleidsruimte is, gezien ook de uitvoering van de culturele akkoorden hierdoor dient gefinancierd.

Bovendien is het zo dat tot hiertoe de middelen te veel versnipperd werden over tal van kleine initiatieven wat resulteerde in een gering effect.

De Gemeenschapsminister geeft de voorkeur aan gespierde „ad hoc” projecten, die meer impakt en een langere uitwerking hebben. Zo is het project „Ensor autour d'Ensor” een belangrijk gebeuren voor de bekendmaking en uitstraling van de Vlaamse cultuur. Het gaat gepaard met veel andere kleinere initiatieven in Parijs gehouden in de loop van 1990. Gedurende $\pm$ 1 jaar zal de Vlaamse Cultuur daar aldus in de belangstelling staan en meer bekend worden gemaakt. Ten slotte wijst de Gemeenschapsminister op het belang van Antwerpen als culturele hoofdstad van Europa in 1993. Hij meent dat de inhoudelijke voorbereiding in een politieke context (Schepencollege) niet de ideale is. Het stadsbestuur zou best een hoofdverantwoordelijke of vaste Commissaris aanstellen, die voldoende is onderlegd inzake cultuur en inzake het organiseren van dergelijke evenementen, en die voldoende gezag heeft in brede culturele kringen.

2. Bespreking

Een lid heeft een aantal bemerkingen over het voor de hand liggend culturele bondgenootschap met Nederland. Als men met Nederlandse beleids mensen spreekt, aldus het lid, dan is er grote eenstemmigheid om samen veel te doen. Er is echter blijkbaar een breuk tussen de voorhanden zijnde politieke wil en de beleidskeuzen van de beleidsverantwoordelijken. Al te vaak blijft de realisatie van de concrete beleidskeuzen achter. In verband met een te voorziene culturele paragraaf van de EG-verdragen meent het lid dat het nuttig zou zijn om — eventueel via deze Commissie — ter zake een gesprek te hebben met de Vlaamse parlementsleden in het Europees parlement, om dan via deze leden een actie te coördineren.

Vervolgens heeft het lid het over prioriteiten op het gebied van samenwerkingsverbanden. Uiteraard zijn er een aantal bevoorrechte en bij prioriteit te benaderen landen of regio's. Rijnland-Westfalen en Frans-Vlaanderen (Nord) zijn typische voorbeelden. Het „departement du Nord” omwille van zijn Vlaamse bewustzijn en de toenemende vraag naar de kennis van het Nederlands in de handelsbetrekkingen en in de industrie en de West-Duitse deelstaat Rijnland-Westfalen omwille van zijn sterke belangstelling voor het Nederlands.

Verder citeert spreker Deneimarken als bevoorrechte partner : het heeft als taalgemeenschap in de EG-context een vrij identieke culturele positie als de Nederlandse cultuurgemeenschap, namelijk een kleine ietwat aparte taalgemeenschap.

Een vierde belangrijke partner vormen de buitenlandse vakantiegangers ; wij hebben de kans om het buitenland thuis te ontmoeten. Naar deze belangrijke groep toe dient een actief en gericht cultuurbeleid te worden gevoerd. Niet alleen het gebruikelijke historische erfgoed dient hen te worden voorgeschoteld, maar zij dienen volgens het lid ook de kans te kunnen krijgen kennis te maken met onze eigentijdse cultuur.

Als ze terug naar huis keren kunnen zij ambassadeurs worden van onze cultuur. De door de Minister geciteerde mooie tekst van Denis de Rougemont, een bekend filosoof en publicist over het federalisme, kan, aldus hetzelfde lid, een leidraad en motto zijn bij de totstandkoming van de 3de fase van de staatsvorming, zodat Vlaanderen nadien volwaardig kan optreden op het internationale forum.

Ten slotte wil het lid nog een opmerking maken over de Brakke Grond : daar zou wat minder slordigheid en wat meer verfijning bij het onthaal van bezoekers dienen aan de dag gelegd. Een bezoek met deze Commissie aan de „Brakke Grond" wordt door het lid gesuggereerd.

De verslaggever wil weten wat de twee Gemeenschapsattachés respectievelijk in Osaka en Washington, verrichten op het culturele vlak.

Verder stelt zij vast dat het grootste gedeelte van het „Fonds voor Internationale Culturele Betrekkingen" wordt besteed aan de uitvoering van de culturele verdragen. De vraag kan dan ook worden gesteld of men niet dringend toe is aan evaluatie van de culturele verdragen en of er ter zake een overzichtelijke lijst kan worden verstrekt.

De Voorzitter van de Commissie sluit aan bij deze laatste probleemstelling ; er is een geweldige versnippering van middelen bij de uitvoering van de 46 culturele akkoorden. Wij zijn dringend aan een evaluatie toe, aldus de spreker, die er in dat verband ook nog voor pleit dat de in de culturele verdragen ook de wetenschappelijke en universitaire samenwerking zou worden betrokken. Spreker wijst er tevens op dat heel veel kan gebeuren buiten de culturele akkoorden en losse samenwerkingsverbanden. Wat de prioriteiten betreft inzake samenwerking met de regio's citeert het lid uiteraard onze buurlanden Duitsland, Nederland, Frankrijk en de aangrenzende regio's van die landen.

Een ander lid sluit zich hierbij aan : herhaaldelijk heeft hij er in de Commissie reeds voor gepleit dat Vlaanderen zich vooral naar die regio's zou richten, waar we van een gunstig vooroordeel genieten.

De beperkte middelen waarover we beschikken kunnen we dan best gebruiken om onze identiteit daar vooral te bevestigen en te laten uitstralen. Het lid citeert onder meer Frans-Vlaanderen, Catalonië en Baskenland. De Voorzitter van de Commissie benadrukt verder dat na de vastlegging van de prioriteiten voor het buitenlands beleid, er vooral naar buiten toe gecoördineerd dient te worden opgetreden. De Ensor-tentoonstelling met daarbij de andere goed gecoördineerde culturele activiteiten, is daar een goed voorbeeld van.

Tenslotte pleit spreker, zoals een ander lid reeds uitvoerig deed, voor een actieve cultuurpolitiek in de toeristische sector, gericht op de buitenlandse vakantiegangers.

In zijn antwoord handelt de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, vooreerst over de prioriteiten met betrekking tot de regio's en landen. Er is allereerst Nederland, onze natuurlijke voor de hand liggende bondgenoot.

De Gemeenschapsminister geeft toe dat er een zekere malaise en scepticisme in onze samenwerking met Nederland is opgedoken. Zowel in de uitvoering van het cultureel akkoord als in de werking van de Taalunie loopt niet alles gesmeerd. De indruk ontstaat dat er een politiek „à la carte" wordt gevoerd : wat aan Nederlandse zijde belangrijk wordt geacht, wordt ook vlot uitgevoerd terwijl al het overige veel trager verloopt.

Er is ook een discrepantie tussen de goede intenties van de Minister (bv. Brinkman) en wat de administratie er dan van uitvoert.

De Gemeenschapsminister verwijst ook naar de moeilijke gang van zaken in de Taalunie : het is allernoodzakelijkst een regelmatige vergaderfrequentie van de Taalunie vast te kunnen leggen. Dat was het geval tijdens de vorige jaren, maar dit lijkt thans minder vlot te gebeuren, na het aantreden van de nieuwe Nederlandse coalitie. De Gemeenschapsminister hoopt op een verbetering van de samenwerking na de inrijperiode van het nieuwe Nederlandse Kabinet, en zal positief op een vlottere samenwerking aansturen. Hij gaat verder akkoord met het voorstel van een lid om bij de Vlaamse leden van het Europese parlement aan te dringen opdat zij het initiatief zouden steunen tot het indienen van een culturele paragraaf bij de Europese verdragen. Dit initiatief wordt door de Gemeenschapsminister zelf en zijn collega Sauwens binnen de Taalunie begeleid. Wat de andere geciteerde preferenties inzake samenwerking betreft, kan de Gemeenschapsminister wel grotendeels akkoord gaan, met uitzondering van de suggestie met betrekking tot Denemarken. Dit land reageert minimaal op het aanbod tot samenwerking en gaat uit van een economische en protectionistische instelling tegenover de samenwerking met de verdragslanden.

De Gemeenschapsminister citeert in dat verband de Deense houding met betrekking tot de TV zonder grenzen.

Denemarken wijst voorstellen ter zake af met het argument dat het hier een culturele materie betreft, dus niet vallend binnen de EG-verdragen, maar met de duidelijke bedoeling de eigen beeldindustrie te beschermen. De Gemeenschapsminister wijst er op dat samenwerking niet steeds langs de lidstaten om moet gaan : er zijn tal van meer soepele formules mogelijk dan de soms omslachtige officiële wegen en de culturele akkoorden. Deze laatste zijn volgens de Gemeenschapsminister inderdaad dringend aan een zeer kritische evaluatie toe. Er dient immers hier ook meer rekening gehouden met vraag en aanbod van de betrokken partijen, in plaats van met de prioriteiten die uitgedokterd worden op het ambtenarenniveau, of op de ministeriële kabinetten. De Gemeenschapsminister citeert in dit verband de vraag vanuit Parijs in verband met de Ensor-tentoonstelling. Indien er een vragende partij belangstelling heeft en op zijn wensen wordt ingegaan, dan verloopt de samenwerking vlotter en sneller. Er zijn dus andere dan officiële manieren van samenwerking mogelijk.

Met de regio's kan men ook werken via „ententes".

De Gemeenschapsminister kondigt ten slotte in dit verband aan dat de werkgroep externe betrekkingen van de Vlaamse Executieve de culturele akkoorden evalueert op basis van een nota van hemzelf en zijn collega Cbems, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Met betrekking tot de vragen over de activiteiten van onze Gemeenschapsattachés in Washington en Osaka stelt de Gemeenschapsminister voor de verslagen op te vragen via zijn collega Geens en deze op te nemen in de bijlagen van dit verslag (zie bijlage II).

De Gemeenschapsminister gelooft in de noodzaak en de rol van onze aanwezigheid als cultuurgemeenschap in de wereld en meent dat wij ter zake niet te veel versnipperd of in verdeelde slagorde mogen optreden. Het globale budget dient derhalve oordeelkundig te worden aangewend en beter afgestemd op de beperkte prioriteiten.

De Gemeenschapsminister is het er ook mee eens om ook aan buitenlandse vakantiegangers onze cultuur maximaal bekend te maken. Door een actieve culturele werking tijdens de vakantie, kunnen we een multiplicatoreffect qua culturele uitstraling bewerkstelligen, aldus de Gemeenschapsminister.

Maar de Gemeenschapsminister meent dat dit niet zozeer de taak van de overheid is, maar veel beter spontaan gebeurt. Hij verwijst nogmaals naar de Vlaamse dansgroepen, ROSAS, Vandekeybus en Fabre. Die doen het in het buitenland. Het is niet de rol van de overheid om zelf initiatieven te nemen, maar eerder hetgeen goed aanslaat verder te ondersteunen.

Wat het cultuurgebeuren aan de Vlaamse kust betreft, verwijst de Gemeenschapsminister andermaal naar wat daar reeds bestaat, maar benadrukt hij tevens dat spontane initiatieven beter zijn dan ambtelijk bedachte programma's. Tot slot meent hij dat het beschikbaar krediet ten behoeve van de Brakke Grond (17 miljoen frank) moet volstaan om de verwachte taken naar behoren te vervullen, en aan de nieuwe directeur (de heer Vereecke) verdient het nodige krediet te worden gegeven.

De Verslaggever,

M.-P. KESTELIJN-SIERENS

De Voorzitter,

E. BOCKSTAL

BIJLAGEN

BIJLAGE I

MOTIE - BEINEMA

De Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie,

— van oordeel dat bij de voortgaande integratie van de EG-landen het gemis aan een culturele paragraaf in het Europese Verdrag steeds voelbaarder wordt,

— verzoekt het Comité van Ministers al het mogelijke te doen om te bevorderen dat een culturele paragraaf deel uitmaakt van de komende wijzigingen van het Europese Verdrag, zonder daarmee de andere Europese instellingen die al een culturele taak vervullen tekort te doen.

Brussel, 18 december 1989

BIJLAGE II

ATTACHES VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

OVERZICHT VAN DE ACTIVITEITEN

Attaché van de Vlaamse Gemeenschap gevestigd te Washington

1. Fellowship aan de University of Maryland, College Park

Als positief gevolg van de samenwerking, die tussen de Vlaamse Gemeenschap en de University of Maryland, College Park ontstond ter gelegenheid van de Flemish Week (mei '88), heeft de Faculteit „Arts and Humanities" een fellowship aangeboden aan de Vlaamse Gemeenschap. Zo wordt de gelegenheid geboden aan een Vlaamse student om aan deze campus een doctoraalscriptie te maken.

Een officiële oproep werd gedaan bij de verschillende Vlaamse universiteiten. Vier studenten hebben zich kandidaat gesteld. De uiteindelijke keuze viel op Katrien Jacobs.

Katrien Jacobs studeerde aan de Universitaire Faculteit Sint-Ignatius te Antwerpen, waar zij het diploma haalde van „Kandidaat in de Germaanse Filologie" (1984-1985, 1985-1986). In 1989 heeft zij haar M.A. Anglo-Irish Literature beëindigd aan het University College te Dublin.

Aan de University of Maryland zal zij het PH.D.-programma in comparatieve literatuur volgen.

Mejuffrouw Jacobs onderhoudt nauw contact met de diensten van de Vlaamse Gemeenschap te Washington. Zij is er bovendien lerares Nederlands voor de cursus, die georganiseerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap aan de Kanselarij, (cfr. verder)

2. Opstarten van een „Writer in Residence" programma aan de University of Wisconsin, Madison

Naar alle waarschijnlijkheid zal er een „Writer in Residence" programma van start gaan aan de University of Wisconsin, Madison tijdens het academiejaar 1990-'91.

Het Writer-in-Residence programma bestaat erin een Vlaams schrijver uit te zenden naar een Amerikaanse universiteit — in casu Madison — alwaar hij tijdens een 6-tal maanden doceert en er tevens de spreekbuis wordt voor Vlaanderen. Traditioneel (naar voorbeeld van de Nederlandse auteurs, die reeds verschillende jaren dergelijk programma in werking hebben, onder meer te Austin, Texas, Minneapolis, Minnesota, en Ann Harbour, Michigan) wordt deze ervaring naderhand in boekvorm gegoten (novelle, of roman).

De Universiteit of Wisconsin, Madison beschikt over een interessante afdeling Nederlands en wenst dit nieuw programma te lanceren. Het programma ziet er als volgt uit:

— de writer in Residence zal aan de Universiteit doceren. Een goede kennis van de Engelse taal is dus uiteraard een vereiste.

- Er zal 3 x 50 minuten gedoceerd worden :
 - * Flemish Literature in Translation
 - * Flemish Literature
 - * Introduction to Flemish Cultural History.

— Elke partij draagt de helft van de kosten.

Alle contacten en voorbereidingen hiervoor werden gelegd tijdens 1989. Het programma is startklaar voor het academiejaar 1990-'91.

3. Studiebeurzen aangeboden door de Vlaamse Gemeenschap aan Amerikaanse studenten

Dit jaar werd er een intensieve campagne gevoerd om het bestaan van deze studiefaciliteit bij Amerikaanse universiteiten bekend te maken.

Er werden 149 informatiepakketten gestuurd aan potentieel geïnteresseerden voor het academisch jaar 1990-1991. Het jaarverslag maakt melding van 116 aanvragen, doch gedurende de maand januari 1990 alleen werden nog 33 vragen voor info behandeld.

Vorig jaar werd informatiemateriaal gestuurd aan 52 geïnteresseerden (twee jaar geleden 19).

Aantal ingestuurde kandidaten : 30

Vorig jaar (1989-'90) : 18

Akademisch jaar 1988-'89 : 9.

Het feit dat vorig jaar beslist werd om twee van deze studiebeurzen voor te behouden aan kandidatuurstudenten, heeft eveneens bijgedragen tot een reële aangroei van de potentiële kandidaten.

Er kan dus zonder twijfel worden vastgesteld dat de info-campagne, die door de dienst van de Vlaamse Gemeenschap intens gevoerd werd tijdens de laatste twee jaar, het bestaan van deze studiemogelijkheid grotere bekendheid heeft verleend.

Het is tevens de bedoeling volgend jaar de info-campagne ook in die richting te sturen. Undergraduate-colleges en community colleges zullen hiervoor aangeschreven worden. Het is immers de bedoeling niet alleen de bekendheid van dit programma te promoten, maar ook de contacten met Vlaanderen aan te moedigen.

4. Les Nederlands aan de Belgische Ambassade

Sedert verschillende jaren wordt aan de Kanselarij een cursus Nederlands georganiseerd. Deze wordt als volgt onderverdeeld :

* kinderen :

groep I, leeftijdsgroep 8 - 11 jaar : 8 leerlingen.

Groep II, leeftijdsgroep 12 - 18 jaar : 11 leerlingen.

Lerares : Mevrouw Gwenda De Moor.

Deze lessen hebben eenmaal per week plaats.

Duur : anderhalf uur.

* Volwassenen :

de volwassenen worden eveneens onderverdeeld in twee groepen, dit volgens hun taai-kennis.

Groep I, Beginning : 10 leerlingen.

Groep II, Intermediate — Advanced : 6 leerlingen.

Lerares : Mej. Katrien Jacobs.

Deze lessen grijpen eveneens eenmaal per week plaats.

Duur : anderhalf uur.

5. Podiumkunsten :

— februari : optreden van de groep Dies Irae te New York.

Dies Irae deed — voor het eerst — de Verenigde Staten aan. Een geïnteresseerd en avontuurlijk publiek zorgde voor een „volle zaal" in het Theater for the New City, en reageerde uiterst positief op het gebrachte programma : „Riot 88".

— april : optreden van de groep Logos Duo.

Toernee door de States met stops in Alabama, Tennessee, Atlanta, Washington, Baltimore en New York.

Het optreden te Washington werd georganiseerd door the Washington Projects for the Arts. De dienst van de Vlaamse Gemeenschap verzorgde een direct-mailing.

— april : optreden van Tine Ruyschaert te New York, Washington en San Francisco. Dit jaar werd voor de tweede maal een toernee georganiseerd voor Mevrouw Tine Ruyschaert.

Dit jaar bracht zij ons volgend programma :

* „Ziezo, dat is dat" van Annie Schmidt voor kinderen en volwassenen.

* „Reynaert de Vos".

Het optreden van Mevrouw Ruyschaert greep — zoals vorig jaar — plaats in de Arts Club te Washington.

— oktober : optreden van Wim Vandekeybus.

De dansgroep van Wim Vandekeybus heeft dit jaar een tweede triomfantelijke toernee achter de rug in de States. Na „What the body does not remember", werd nu zijn tweede stuk : „Les Porteuses de mauvaises nouvelles" aan het Amerikaanse publiek voorgesteld.

Het originele talent van deze Vlaamse choreograaf wordt in de V.S. ten zeerste naar waarde geschat.

Dit jaar werd een toernee georganiseerd, die hem via diverse stops in Canada, naar Boston, Mineapolis en New York bracht. Zijn optreden te New York greep — zoals de eerste keer trouwens — plaats in „The Kitchen” en werd door de New Yorkse critici toegejuicht.

6. Film :

— mei : vertoning van de film „Hector” te Washington.

Deze film werd tweemaal vertoond te Washington en meer bepaald in het American Film Institute in het Kennedy center.

Eerst kwam „Hector” er tijdens een gala-avond georganiseerd voor de leden van het American Film Institute. Een receptie werd aangeboden door de Heer Ambassadeur Dehennin op zijn residentie.

Een tweede vertoning werd naderhand georganiseerd voor het Vlaamse publiek. Beide vertoning kenden een groot succes, en werden bijgewoond door ongeveer 250 mensen.

— In november 11. werd een video-koffer, NTSC-formaat, ter beschikking gesteld van de Vlaamse Gemeenschap in de V.S. Volgende films zijn permanent beschikbaar :

- * Hector, Stijn Coninx
- * Permeke, H. Storck — P. Conrad
- * Henri Storck, Robbe De Hert
- * Congo Express, L. Gubblels en A. De Hesselle
- * Blue Berry HM, R. De Hert
- * Skin, Guido Henderickx
- * Het Gezin Van Paemel, Paul Cammermans
- * Harpya, R. Servaes
- * Griekse Tragedie, N. Van Goethem
- * Vol van Gratie, N. Van Goethem

7. Literatuur :

— januari : New York.

Vernissage kunstboekenreeks, ontworpen door de Heer Imschoot en voorgesteld in de in kunstmiddens befaamde Galerij Castelli te New York.

Deze serie bestaat momenteel uit de werken van :

- * John Baldessari : Telephone Book
- * Robert Barry : Come on
- * Hanne Darboven : One Century
- * Peter Downsbrough : Prospectus
- * Albert Mertz : Cinema
- * Lawrence Weiner : Towards a Theatrical Engagement, Ducks on a Pond.

— mei : Los Angeles.

Publikatie van „The FlaxfiekT — uiteraard — door Stijn Streuvels vertaald door André Lefevre en Peter Glassgold en verschenen bij Sun & Moon Press te Los Angeles.

De eerste oplage werd gedrukt op 3.000 exemplaren en is nu reeds uitverkocht.

— juni : Washington.

Medewerking werd verleend aan de Library of Congress voor de publikatie van de herwerkte versie van de bestaande bibliografie : „The Netherlands and Northern Belgium”.

8. Tentoonstellingen :

Medewerking werd verleend aan volgende projecten :

— januari Washington : tentoonstelling Mare Lambrechts in de Arts Club te Washington ;

— maart Washington : tentoonstelling „Creative Reality" : rondreizende fotografie tentoonstelling, die onder meer San José, California en Washington aandeed ;

— juni New York : vernissage van Leo Copers, Panamarencko, Guillaume Byl en Jan Fabre te New York, in de Jack Tilton Gallery ;

— september San Francisco : opening tentoonstelling José Vermeersch, in het Arts Museum van de University of Stanford, Palo Alto, CA. Deze tentoonstelling werd officieel geopend door de heer Gemeenschapsminister voor Kuituur, Patrick Dewael. Twee weken na de opening werd deze tentoonstelling grotendeels verwoest door de aardbeving, die de San Francisco baai teisterde ;

— oktober '89 : tentoonstelling Frans Masereel, Athens, Georgia. Aan de Universiteit van Georgia, Athens werd een tentoonstelling georganiseerd van het grafisch werk van Frans Masereel. Vlaamse Gemeenschap heeft de openingsreceptie aangeboden.

Attaché van de Vlaamse Gemeenschap gevestigd te Osaka

I. Algemene en dagelijkse werking

Mijn dagelijkse werking bestaat erin om elke dag opnieuw beschikbaar te staan voor allerlei vormen van dienstverleningen en op die manier gestalte te geven aan een gastvrij en daadwerkelijk behulpzame aanwezigheid van Vlaanderen in Japan.

Ook en niet in laatste instantie voor de Vlamingen die Japan en dit centrum aandoen.

Zowel in academische, politieke, wetenschappelijke, culturele en vooral zakelijke milieus groeit in Vlaanderen stilaan het besef dat men het zich voortaan niet meer kan veroorloven in dit deel van de wereld afwezig te blijven.

De werking van het CGIS in Vlaanderen enerzijds en deze van het BFEC en mezelf in Japan anderzijds aangevuld met contacten van mijn werkbezoeken in Vlaanderen en mijn dienstverlening hier ter plaatse maken dat er steeds meer Vlamingen van mijn werking op de hoogte geraken en daar gebruik van maken.

Voor elk van deze mensen die op mijn diensten beroep doen, probeer ik naar best vermogen van nut te zijn.

Advies geven, informatie verstrekken, introduceren, begeleiden, vertalen, naar de gepaste instantie door verwijzen...

Het is een permanente en dagelijkse opdracht.

Maar ook van Japanse zijde doet men beroep om mijn diensten. De officiële instanties, (de stad Osaka, de prefectuur) steden als Kobe en Itami, de Universiteiten. Hun vragen eisen om met de nodige aandacht behandeld te worden. Wellicht kan dit aspect binnen mijn totale werking triviaal lijken doch ze is dit niet. Het lijkt mij van het allergrootste belang dit element niet te verwaarlozen en daar de nodige tijd en energie voor uit te trekken.

II. Culturele werking

Imagovorming van Vlaanderen in Japan moet m.i. noodzakelijk gecentreerd zijn rond het uitdragen van de eigenheid en identiteit van Vlaanderen en dus van haar cultuur. Culturele werking is dan ook een heel voornamelijk hoeksteen geweest in het uitbouwen van mijn werking tijdens het afgelopen jaar.

Belangrijk hierbij lijkt mij dat deze werking kan inspelen op cultuurdragers en fenomenen die enigszins vertrouwd overkomen bij de Japanner en die hij/zij met Vlaanderen en haar rijke culturele verleden kan associëren. Dit lijkt mij, mag echter alleen een uitgangspunt zijn. Op termijn moet ernaar gestreefd worden om de Japanner vertrouwd te maken met wat omgaat in de culturele en artistieke milieus van het hedendaagse Vlaanderen.

Bovenal moet kwaliteit en authenticiteit primeren.

(1) Tentoonstelling oude kant uit Vlaanderen 17e - 19e Eeuw (in de lokalen van het BFEC)

Deze tentoonstelling van Antieke kant vond plaats in de lokalen van het BFEC van 18 april tot 30 november '89.

Dankzij de medewerking van Mw. Myriam De Saedeleer, een experte van kant uit het Aalsterse konden uitzonderlijke en waardevolle stukken uit private collecties uit alle hoeken van Vlaanderen samengebracht worden en in een gepast decor aan de Japanners getoond worden.

Onder de stukken bevonden zich antieke bruidsjurken, waaiers, een parasol, een prachtig groot tafellaken waaraan door 16 mensen gedurende 3 en een half jaar lang aan gewerkt is geweest.

De tentoonstelling werd uitgebreid aangekondigd in de pers.

Grote artikels verschenen in de Yomiuri Shinbun, de Asahi Shinbun, de Mainichi Shinbun, kleinere aankondigingen brachten op regelmatige tijdstippen de tentoonstelling en herinnering.

De tentoonstelling kwam op 19/4, de dag na de opening rechtstreeks op antenne via de ASAHI televisie. Ook de NHK, de nationale televisie kwam opnamen maken. Verder werd de tentoonstelling regelmatig op de NHK radio aangekondigd.

De tentoonstelling werd druk bezocht individueel maar ook heel dikwijls in groepsverband. Vooral naar het weekeinde toe konden we op één namiddag soms 100 à 150 bezoekers noteren, (weekdagen : 30 à 40 bezoekers)

Naast Mevr. De Saedeleer kon voor de uiteindelijke realisatie van deze tentoonstelling beroep gedaan worden op de medewerking van verschillende kantscholen in de Kansai regio. „Claudia" een Japans topbedrijf gespecialiseerd in bruidsjurken trad op als sponsor.

Als gevolg van de belangstelling vanwege de media konden we in de marge van deze tentoonstelling belangstelling optekenen van departmentstores als Mitsukosui en Matsuzakaya. Uiteindelijk is het Mikimoto, het nr. 1 bedrijf van parels en juwelen in Japan dat beslist heeft om een deel van deze tentoonstelling over te nemen en in haar showroom op de Ginza in Tokyo te brengen.

Dit zal zijn beslag kennen in de loop van april 1990. Precieze data zijn nog niet gekend.

Getuige van de weerklank van deze tentoonstelling is ook het bezoek op 22 nov. 11 van een lid van de Japanse Keizerlijke familie, Prinses Mikasanomiya, de jongere zus van wijlen Keizer Hirochito. In haar voetstappen volgde een schare hoogwaardigheidsbekleders waaronder Gouverneur Kisui Sakae en dhr. Keizo Saji, president van de Suntry brouwerijen, ondervoorzitter van de Keidanren (de Japanse werkgeversorganisatie) en voorzitter van de KvKH in Osaka.

(2) Tentoonstelling Dan Van Severen

De Shimada galerij bracht in november '89 het werk van Dan Van Severen in haar galerij in Yamaguchi. (Yamaguchi Prefecture.)

De intentie voor deze tentoonstelling ging uit van Mevr. Suimada, de galerijhoudster en eigenares van de galerij en de eerste kontakten hiervoor dateren reeds van in '88.

Zelf heb ik kontakt opgenomen met beide partijen in april '89 en via voortdurende ruggespraak met het CGIS opgetreden als go between. (expliciteren van hoop en verwachting van beide partijen, overbruggen van communicatieproblemen, vertaling, begeleiding en bijdrage tot praktische uitwerking van opzet, voorbereiding van overkomst van werken + artiest, verblijf en transport.)

De colofon die aangemaakt werd dankzij de steun van de Vlaamse Gemeenschap was instrumentaal in de verwezenlijking van deze tentoonstelling.

(3) BRT-ploegen in Japan

In de maanden juli en augustus waren er 3 BRT-ploegen te gast in Japan in het kader van Europalia Japan.

- „Van Pool tot Evenaar" o.l.v. producer Herman Schurmans.
- „Nieuwsdienst" o.l.v. journalist Johan Opdebeeck.
- „Panorama" o.l.v. journalist Johan De Poortere.

Voor deze 3 bovenvermelde ploegen werden in de Kansai regio 12 filmdagen georganiseerd.

Een volledig programma werd opgesteld, toelatingen werden aangevraagd, er werd gezorgd voor vervoer, begeleiding, vertaling, dit alles met de bedoeling de opnamen in optimale omstandigheden te laten verlopen.

In laatste instantie werden nog heel dikwijls wijzigingen aangebracht aan vooropgestelde programma's wat de nodige flexibiliteit vergde.

(4) Grafiek James Ensor

De idee om grafiek van Ensor te brengen naar Japan dateert van begin februari 1989 toen ik door dhr. Huyghebaert, voorzitter van de Kredietbank, uitgenodigd werd voor een ontbijtvergadering, dit in aanwezigheid van dhr. Plan, adviseur van de voorzitter en dhr. Mizoi, senior advisor KB Tokyo. Op mijn vraag wat de KB eventueel kon bijdragen tot de werking van de Vlaamse Gemeenschap in Japan, kwam bij dhr. Plan het idee op om een bijzondere collectie van Ensor, in New York, waar de KB zou kunnen over beschikken, aan te wenden voor tentoonstellingen in Japan.

Omdat de collectie uiterst interessant was en ze ook beschikbaar bleek is KB in juni van '89 uiteindelijk overgegaan tot de aankoop van de werken. Sinds dat moment ben ik op zoek gegaan naar musea die bereid waren om deze collectie te brengen.

Op dit ogenblik zijn besprekingen aan de gang met het Bridgestone-museum in Tokyo en de Tokyo Shinbun (een krant die mogelijk als sponsor zal optreden). De besprekingen gebeuren samen met dhr. Mizoi van KB Tokyo en in nauw overleg met het CGIS en KB Brussel.

Ook Bekaert Japan (die een hele succesvolle joint venture heeft opgezet met het Bridgestone bedrijf) speelt in dit dossier een bemiddelingsrol. (introductie van KB bij de rijke Ishibashi stichting die schuilgaat achter het Bridgestone museum).

(5) José Vermeersch

Sinds april '89, na mijn bezoek aan Vlaanderen (bij gelegenheid van FTI en de Jap. missies) ben ik op zoek gegaan naar musea die bereid waren tentoonstellingen rond het werk van José Vermeersch op te zetten. Het Saitama museum in Tokyo en het museum van de Hyogo Prefecture in Kobe toonden zich bereid om de sculpturen van deze artiest te brengen. Op de jaarlijkse algemene vergadering van de musea (telkenjare in maart) van maart '90 waren beide bereid om in overleg met andere musea hierrond definitief een beslissing te vellen.

Als gevolg echter van de recente aardbeving in San Francisco werden bij een tentoonstelling in de Stanford University een groot deel van de plaasteren beeldencollectie van Vermeersch vernietigd. Plannen voor tentoonstellingen in Japan werden als gevolg hiervan voorlopig opgeborgen.

(6) Musea en galerijen

Tijdens het voorbije jaar heb ik stilaan kontakten opgebouwd met een 15 tal musea en galerijen op de as Tokyo, Osaka, Kobe, Hiroshima, Yamaguchi.

(7) Flanders Hasselt Week

Sinds mei '89 zijn er besprekingen aan de gang betreffende de organisatie van een Vlaams Hasseltse Week in Itami, dit bij gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van de stad Itami. De week zou plaatsvinden in Itami van 8-12 nov. '90. Bij die gelegenheid is de stad Hasselt van plan om met een delegatie van een 60 tal mensen naar Japan over te komen.

In voortdurend overleg met alle betrokken partijen : de stad Hasselt, CGIS de stad Itami, het BFEC werd stilaan overgegaan tot het opstellen van een inhoudelijk en chronologisch programma waar alle partijen zich achter kunnen zetten.

De opzet is om in dit programma naast een cultureel en een economisch luik ook een toeristisch en culinair programma te verzorgen.

In Itami

— Economisch :

I.s.m. de stad Itami en het grootwarenhuis Jusco zal een goederenbeurs van Vlaamse/Hasseltse produkten worden opgezet. De voorwaarden waarin dit zal gebeuren worden op dit ogenblik uitgewerkt.

— Cultureel :

Beiaard : Vlakbij de ingang van een nieuw winkelcomplex (Ario) zal een toren worden opgetrokken waarin een beiaard komt die geschonken zal worden door de stad Hasselt.

De beiaard zal bij gelegenheid van deze Vlaamse Hasseltse Week ingehuldigd worden. Dit zal gepaard gaan met animatie (beiaardconcerten, e.d.m.)

Op de grasvlakte rond de toren zullen terrasjes worden opgezet waar het Flanders Goumet Beer kan gedegusteerd worden. Er zal een podium komen met animatie en attracties.

In het Ario-complex zullen verder nog verzorgd worden :

- een fototentoonstelling,
- kunstwerken van Ledueq,
- filmvoorstellingen,
- andere culturele activiteiten.

— Ensor :

Het museum van Itami zal tijdens de maand november Ensor brengen. Nu vrijwel vaststaat dat de Ensor-collectie van de K.B. op dat moment niet beschikbaar zal zijn voor deze tentoonstelling, zal beroep worden gedaan op grafiek in bezit van het Hyogo Prefecture Museum in Kobe en op olieverven van Ensor in privaat bezit.

— Gastronomisch luik :

In het Ario-complex is verder nog een restaurant gevestigd (Bon Nue) dat bereid is gevonden om samen met het klasserestaurant Don Christoph uit Hasselt een Vlaams-Hasseltse culinaire driedaagse te verzorgen. De concrete uitwerking van dit culinair festival is op dit ogenblik aan de gang.

(8) Ballet van Vlaanderen

Dentsu, het grootste Japanse advertentiebedrijf (binnenkort wellicht met Europese hoofdzetel in Brussel) werd onder de arm genomen in een zoektocht naar sponsors. (Er bestaat een kans dat Yamaha muziekinstrumenten bereid gevonden wordt).

(9) Europalia : uitwisseling Jeugdorkesten

Medewerking aan de organisatie van het jeugduitwisselingsprogramma als prélude tot Europalia.

Organisatie : Jeugd & Muziek

Sponsor : ITCB

Verblijf van ongeveer 100 mensen in Osaka van 27/7 tot 30/7.

(10) Kunstveilingen Bernaerts

Plannen om een kunstveiling te organiseren in Japan dateren reeds van augustus 1988 bij Dhr. Bernaerts' eerste bezoek aan Japan en dit centrum.

Uiteindelijk werd op 18 december onder een eerder matige belangstelling in de Marunouchi-galerij in Tokyo aan Japanse geïnteresseerden de gelegenheid geboden om mee te bieden in een veiling van Vlaamse werken die parallel werd georganiseerd in Mechelen.

Ik heb mijn medewerking verleend aan de praktische uitwerking van dit toch wel uniek initiatief.

(11) Rosas

Dansgroep Rosas trad op in Japan op 14 en 15 oktober in het kader van het Yokohama altuurfestival.

(12) Huilmant

Roxanne Huilmant gaf haar eenmansvoorstelling op het Yokohama-festival (5-10 december '89).

III. Wetenschappelijke werking

— Tronmissie FTI '89

De voorbereiding van deze zending, het opsporen van geïnteresseerden en het opzetten van deze missie rond drie actiepunten te weten een georganiseerde reis met bedrijfsbezoeken en bezoek aan FTI, een stand op Flanders Expo en een Seminarie rond standaardisatie in de software waarbij Prof. Sakamura van de Tokyo Universiteit het Tron-project zou voorstellen, hebben heel wat voeten in de aarde gehad. Het laatste echter, te weten het seminarie is na een lange lijdensweg echter weggefallen, vooral omdat de centrale figuur, Prof. Sakamura opeens niet meer beschikbaar bleek.

Zelf heb ik mij ingespannen voor het verzamelen van de deelnemers samen met Mr. Anderca van de ambassade. Hier konden wij op de hulp en medewerking rekenen van enerzijds Mr. Kobayashi, een zelfstandige consultant-coördinator die zijn bureau heeft in Tokyo en Mr. Juumonji van Dentsu Ecoh, het grootste advertentiebedrijf in Japan. Deze beide mensen hebben op private basis mee gewerkt ; de eerste heeft samen met mij via een mailing en een telefonische follow up actief gesolliciteerd naar deelnemers. De andere stond borg voor de praktische organisatie.

Het resultaat was dat er uiteindelijk 15 mensen deel uit maakten van de zending. Voor een deel van deze mensen werden naast FTI ook nog bezoeken aan IMEC, ESAT en enkele bedrijven georganiseerd.

Mijn actieve betrokkenheid bij de realisatie hiervan heeft voorlopig tot resultaat dat er bij bedrijven als Toshiba, Fujitsu, Nee, Nippon Steel, Dentu, en dergelijke een serieuze dosis goodwill werd gecreëerd.

De nieuwe contacten die hierdoor ontstaan zijn, worden regelmatig opgevolgd en wie weet komen hier nieuwe samenwerkingsvormen uit voort.

Deze campagne heeft mij verder veel geleerd over de wijze van contactname. Tot wie men zich moet wenden, door wie men zich moet laten introduceren en bovenal welke hiërarchische structuren men dient te respecteren.

- Studentenuitwisseling K.U.L. en Kansai

In het kader van de wetenschappelijke uitwisselingen tussen Vlaanderen en de Kansai regio (vriendschapsverdrag tussen de Osaka Universiteit en de KUL enerzijds en een uitwisselingsverdrag tussen het dep. toegep. wet. van de KUL en de Kansai Universiteit anderzijds) werd met de centrale, coördinerende en ondersteunende rol van het BFEC en mezelf een bezoek van 143 studenten van de KUL aan de Osaka regio in '88 mogelijk gemaakt.

Bezoek aan researchcentra, universiteiten, bedrijven e.d. stonden op het programma.

In maart '89 brachten 45 studenten van de Kansai Universiteit een tegenbezoek aan Vlaanderen.

In januari van dit jaar zullen weer een 45 tal KUL studenten de Kansai regio aandoen in het kader van een studieopdracht.

In nauwe samenspraak met de Kansai Universiteit, werd een programma opgesteld en voorzien in de uitwerking van alle praktische regelingen hiervoor.

- Imec en SCK Mol

Voor beide instituten werd meegeholpen aan het opstellen van programma's, werden nieuwe contacten geïntroduceerd en werd indien mijn schema het toeliet voorzien in begeleiding en vertaling. Beide instituten willen duidelijk hun inspanning naar Japan toe opvoeren.

- FTI '91

Binnen mijn werken wil ik ook voor het succes van de volgende sessie van FTI een belangrijke inspanning leveren. F.T.I. kan immers een excellente bijdrage leveren tot het imago van Vlaanderen in Japan zoals ik het graag mee zou helpen promoten.

De promotie van dit evenement zal vooral dit jaar moeten gebeuren en bij voorkeur in de eerste helft van het jaar.

In die zin werden voorstellen aan FTI en CGIS overgemaakt en zou ik heel graag de nadruk leggen op het belang van deelname aan de Tech Asia '90 beurs die plaats zal vinden einde mei '90.

— Konisüi leerstoel

In het kader van deze leerstoel aan de KUL werd ervoor gezorgd om voor rekening van de heer Konisüi, president van het bedrijf Nippon Zoki een reeks van nieuwe Japanse leerboeken aan te kopen.

IV. Economische werking

Investeringsen

Binnen mijn economische werking is het bijstaan van de investeringsprospecteur, de heer De Smit, die in Singapore gestationeerd is, uitgegroeid tot een heel voornamelijk activiteit.

In het licht van de Europese unificatie van 1992 dient zich een golf van Japanse bedrijven aan die zich binnen de grenzen van dat nieuwe Europa willen vestigen. Veel van deze beslissingsprocessen zijn op dit ogenblik aan de gang en daarom is het nu meer dan ooit aangewezen om op deze trend in te spelen en daar voor Vlaanderen maximaal profijt uit te halen.

Voor de heer De Smit werden in week 29, week 36 en weken 49 en 50 een volledig programma van bedrijfsbezoeken opgesteld.

Deze investeringsbezoeken gebeurden vooral op basis van informatie verkregen van FIOC, van de Belgische Ambassade en het Consulaat-generaal van België in Osaka. Ook eigen bronnen, contactpersonen en het nauwkeurig bijhouden van de Japanse economische pers hebben aanzienlijk bijgedragen tot de realisatie van deze programma's. Gedurende deze werkbezoeken van de heer De Smit aan Japan werden in totaal een 40 tal bedrijven (potentiële investeerders) nauwkeurig in kaart gebracht. In totaal werden daarvoor meer dan 200 bedrijven gecontacteerd.

Mijn taak bestaat er vooral in om in een eerste stadium, in nauw overleg met FIOC uit de stroom van informatie die bedrijven te selecteren die het meest interessant zijn.

De voorbereiding is vrij intensief. Tientallen contactpersonen worden aangesproken bedrijven worden telefonisch gecontacteerd, binnen de structuren van elk van deze bedrijven wordt op zoek gegaan naar de meest geschikte contactpersoon. Brochures worden aangevraagd, een kort profiel wordt opgemaakt, faxen (Japanse) vertrekken met een verwijzing naar het eerste contact, een beknopte weergave van onze werking en een omstandige omschrijving van het doel van het bezoek. In de brief wordt eveneens en een formele aanvraag gericht voor een bedrijfsbezoek.

Het resultaat is tenslotte een programma met bezoeken aan potentiële investeerders waarbij een maximaal aantal bedrijven in een minimale tijdspanne afgewerkt kunnen worden.

Zelf begeleid ik de heer De Smit bij al diens bezoeken. Dit heeft een aantal voordelen.

— Het lijkt mij naar de Japanse bedrijven toe, van het grootste belang dat er gerefeerd kan worden naar een Japans contactadres. (schept vertrouwen, mogelijkheid tot opvolging, en creëren van een meer persoonlijke relatie, doorbreken van taalbarrières e.d.)

Het laat bovendien toe om onrechtstreeks te refereren naar de jarenlange inspanning die Vlaanderen zich in Japan reeds getroost heeft.

— Japanse bedrijven ontvangen u graag met een eigen delegatie van 3, 4 soms gaande tot een 12 tal mensen, (ref. : Aisin A.W.)

In die situatie kun je met 2 al beter uit de verf komen dan alleen. Het noteren en vragen stellen kan afgewisseld worden, (wat beslist noodzakelijk is.)

— Kennis van de Japanse taal is in vele gevallen onontbeerlijk. Engels onkundige Japanners voelen er zich rustiger door waardoor het gesprek ook vlotter kan verlopen en er meer en accuratere informatie vrijkomt.

Soms gebeurt het dat de President in hoogst eigen persoon u als gast ontvangt en dan is het meer dan gepast om een begroeting en een introductie in het Japans te doen.

— Praktische zaken zoals het zich verplaatsen in Japan via het uitgebreid net van openbaar en privé-vervoer.

Dienstverlening

— Verder behandel ik nog een reeks aanvragen van Vlaamse bedrijven die op zoek zijn naar een partner voor samenwerking, gezamenlijke R&D, licentieuitwisseling en dergelijke meer... Alle dossiers worden behandeld in nauwe samenwerking met het CGIS en met FIOC waarop voor allerlei bijkomende informatie en hulp beroep wordt gedaan.

— Indien mogelijk woon ik afwisselend met Prof. Vliegen de maandelijkse vergaderingen van de board van de Belgisch Luxemburgse Kamer van Koophandel bij. Het is een ideaal middel om met de Belgische Zakenwereld in Tokyo voeling te houden. Zowel Prof. Vliegen als ikzelf trachten constructief bij te dragen tot de werking van de Kamer. We worden er met open armen ontvangen omdat men in Tokyo ook graag weet wat er in de Kansai omgaat. Onze antennefunctie draagt hier ook toe bij. Wij leveren ook regelmatig bijdragen aan het tijdschrift Belux-Japan en brengen nieuwe leden aan.

Missie van Provincie Limburg

— Bij het bezoek van een missie van de provincie Limburg hielp ik mee aan het realiseren van een programma. (Begin maart)

Missie van de provincie Limburg

J.M. Martin : gedeputeerde van de provincie

V. Neesten : Dir. Gen. GOM

G. Daniels : kabinetschef Gouverneur

H. Ikemi : oc. advisor Gouverneur

Assiportmissie

In november van '90 zal de haven van Antwerpen opnieuw Japan aandoen. Ook hier heb ik mij aangeboden om tussenpersoon te zijn in de realisatie van het programma.

Flanders Gourmet Beer

Ik probeer om via dit bier er toe bij te dragen dat het begrip Flanders meer ingang en bekendheid zou vinden in de Kansai arena. Zo werd via mijn bemiddeling de importeur van dit bier in contact gebracht met het bedrijf Rosen wat resulteerde in een gevoelige verhoging van het aantal verkoops- en distributiepunten.

Beurzen

Via beurzen als Japan Tex (textiel), Lifestyle Europe (interieur), World Fashion Fair (mode en design) tracht ik voeling te houden met wat er leeft aan het front van Belgische exporteurs.
